

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Scenariusz zajęć

Temat: Usprawnianie działania systemu dotykowego i koordynacji wzrokowo-ruchowej.

Prowadzący: Małgorzata Szlegel

Data przeprowadzenia zajęć: 8.10.2010

Grupa: 6- osób:

Dawid - porażenie mózgowe, niesprawność ruchowa, upośledzenie w stopniu lekkim, krótkotrwała uwaga dowolna;

Michał- epilepsja, zaburzona koordynacja wzrokowo- ruchowa oraz pamięć i uwaga dowolna;

Kamil- niepełnosprawność ruchowa, brak umiejętności pracy w zespole, nawiązywania kontaktów interpersonalnych;

Maciek zespół Aspergera, brak umiejętności pracy w zespole, nawiązywania kontaktów interpersonalnych;

Andżelika- zaburzona koordynacja ruchowa, wada wymowy;

Wiktoria- zaburzona pamięć i uwaga dowolna, analiza i synteza słuchowa.

Cele:

- Doskonalenie koordynacji wzrokowo-ruchowej,
- Uczenie się współdziałania w relacjach z innymi,
- ćwiczenie ruchów naprzemiennych,
- planowanie ruchu,
- zwiększenie wrażliwości ucznia na bodźce dotykowe,
- stronność ciała i przekraczanie linii środkowej ciała.

Metoda pracy:

Elementy metody integracji sensorycznej,

Elementy metody kinezylogii edukacyjnej.

Czas trwania zajęć:

2 godz. dydaktyczne

Pomoce dydaktyczne:

- odtwarzacz CD,
- nagrania muzyki klasycznej,
- miseczka z wodą.

Przebieg zajęć:

1. **Powitanie różnymi częściami ciała.** Dzieci chodzą po całej sali w rytmie spokojnej muzyki. Na przerwę w muzyce witają się różnymi częściami ciała, np. prawymi kolanami, lewymi stopami, nosami, plecami.
2. **Dzieci stoją w rozsypce i wykonują ruchy naprzemienne.** Mogą to być wszystkie kombinacje ruchów wymagające skoordynowania pracy obydwu półkul mózgowych:
  - prawy łokieć- lewe kolano i lewy łokieć- prawe kolano;
  - prawa dłoń- lewa kostka i lewa dłoń- prawa kostka.
3. **Zwierzęta pana Denissona:**
  - Dzieci stojąc w rozsypce wykonują **ślonia** - głowę kładą na ramieniu wyciągniętej ręki w taki sposób, aby szczelnie zakryć ucho. Poruszają górną częścią ciała rysując dłonią wyciągniętej ręki leniwe ósemki, oczy patrzą na palce dłoni (jednocześnie wykonują przysiad). Po kilku ósemkach, zmieniają rękę.
  - **Koci relaks (energetyzator)** – siad skrzyżny, ręce na kolanach, na wydechu dzieci wyginają kręgosłup w koci grzbiet, zaś na wdechu – powoli prostują kręgosłup i odginają go do tyłu.
4. **Ćwiczenia dotykowe:**
  - **Przywitanie palców.** Dzieci rytmicznie łączą palce jednocześnie recytując wierszyk:

<i>Mama, mamo!</i>	(łączą kciuki)
<i>Co, co, co?</i>	(łączą palce wskazujące)
<i>Jadą goście!</i>	(łączą palce środkowe i serdeczne)

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

No to co? (łączą palce małe)
Dzień dobry, dzień dobry! (palce środkowe „witają się”)
Cmok, cmok, cmok. (palce środkowe „całują się” - dotykają)

▪ **Dotknięcie kropli wody**

- Na środku kręgu stawiamy naczynie z wodą. Obserwujemy, w jaki sposób woda się uspokaja; zachęcamy też dzieci, aby – podobnie jak woda – stopniowo uspokajały się i wyciszały.
- Miseczka z wodą podawana jest z rąk do rąk. Zwracamy uwagę na to, iż nasze ruchy powinny być delikatne i spokojne, tak aby nie wylać z miseczki ani kropli wody.
- Dzieci zamykają oczy. Nauczyciel upuszcza krople wody na dłoń lub twarz dziecka. Należy tu zaznaczyć, że dotknięcie kropli wody jest bardzo przyjemne. Kto poczuje dotyk kropli wody – może otworzyć oczy.
- Na środku kręgu stawiamy duże naczynie z wodą. Każde dziecko może włożyć do niego dłoń. Następnie trzyma ją tak długo w powietrzu, aż ociekające krople wrócą do naczynia.

5. Dzieci ustawione w kręgu śpiewają piosenkę „Niedźwiadek” ilustrując ją ruchem:

*Prawa łapka, lewa łapka,
Ja jestem niedźwiadek,
Prawa nóżka, lewa nóżka,
A to jest mój zadek.
Lubię miodek, kocham miodek,
I kradnę go pszczołkom,
Prawą łapką, lewą łapką,
Albo ciągnę rurką.*

Piosenkę tę dzieci śpiewają dwukrotnie, przy czym drugie wykonanie jest znacznie szybsze.

6. Poczucie własnego ciała:

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

- **Nasze ciało jest instrumentem.** Dzieci siedzą w kręgu i naśladują nauczyciela: klaskanie, tupanie nogami, klaskanie językiem, cmokanie, syczenie, uderzanie dłońmi o nadęte policzki, klaskanie dłońmi o kolana, klaskanie dłońmi o podłogę.
- **Dziwne wędrówki:**
  - leżenie na plecach i jazda po podłodze;
  - leżenie na brzuchu i jazda po podłodze;
  - jazda po podłodze na pośladvach.

7. Ćwiczenia w parach:

- „mosty” – przechodzenie wokół, nad, pod partnerem będącym w siadzie klęcznym podpartym;
  - „kangury” – jedno dziecko jest matką i tuli w ramionach swoje dziecko;
  - „wycieczka” – ciągnięcie leżącego partnera za nogi po podłodze;
  - „rolowanie dywanu” – jedno dziecko leży na podłodze, drugie go turla.
8. **„Pozwól sobą poruszać”.** Dzieci siedzą w kręgu z zamkniętymi oczami. Z tyłu każdego dziecka klęczy drugie dziecko, które delikatnie porusza kolegą w przód, na boki, w tył itp.
9. **Pożegnanie w kręgu – „puszczenie iskierki”.** Dzieci stoją w kręgu trzymając się za ręce. Nauczyciel mówi: *„Uścisk przyjaźni puszczam w krąg, niech wróci do moich rąk.”* Dzieci jedną ręką przyjmują uścisk, drugą przekazują go koledze czy koleżance.